

Sygn. akt II Cz 822/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. L.

przeciwko B. L.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie

z dnia 24 listopada 2017 r., sygn. akt III RC 41/17

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Henryk Haak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił wniosek pozwanego B. L. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył pozwany, wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku z uwagi na istnienie ku temu przesłanek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, okoliczności niniejszej sprawy wskazują, że pozwany B. L. ma 21 lat, posiada zawód stolarza, jest osobą zdrową. Pozwany nie jest formalnie zatrudniony, jednak faktycznie pracuje w firmie ojca, położonej w niewielkiej odległości od jego miejsca zamieszkania, oraz -czasami - w gospodarstwie wuja. Nadto z przedłożonego przez wnioskodawcę oświadczenia o stanie majątkowym, rodzinnym i dochodach oraz zgromadzonego w sprawie pozostałego materiału dowodowego wynika, że pozwany prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z dziadkami, jednak nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Pozwany nie ma przy tym nikogo na utrzymaniu. Co prawda pozwany rozpoczął pobieranie nauki w szkole policealnej, jednak jej koszt jest niewielki (50 zł na miesiąc chesnego plus dojazdy kilka razy w miesiącu plus ewentualne korepetycje) i jest pokrywany przez ojca

pozwanego. Inne otrzymywane od ojca czy – sporadycznie – wujka środki pieniężne pozwany wydaje na zakup dla siebie żywienia i odzieży. Dodatkowo

z treści zeznań pozwanego złożonych na rozprawie w dniu 30 sierpnia 2017 r. wynika, że w weekendy pozwany jeździ z kolegami, w celach rekreacyjnych, na dyskoteki.

Na paliwo pozwany wydaje miesięcznie ok. 500 zł (k. 62).

Mając na względzie powyższe okoliczności, należy uznać, że zasadnie Sąd

I instancji przyjął, iż sytuacja materialna pozwanego umożliwia jemu poniesienie kosztów sądowych bez uszczerbku dla jego koniecznego utrzymania, które aktualizują się,

w chwili obecnej, koniecznością poniesienia opłaty od apelacji w kwocie 300,00 zł. Należy uznać, że skoro pozwany dysponuje środkami pieniężnymi umożliwiającymi pokrywanie cotygodniowych kosztów rozrywki, to nie można przyjąć, iż pozwany nie ma możliwości wyasygnowania kwoty 300,00 zł na pokrycie kosztów sądowych w niniejszej sprawie. Trafnie Sąd a quo podniósł, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest odstępstwem od zasady odpłatności wymiaru sprawiedliwości, co sprawia, iż zwolnienie od kosztów sądowych może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdy poniesienie tych kosztów może narazić stronę na niemożność wyasygnowania środków pieniężnych na pokrycie wydatków zaspokajających najpotrzebniejsze potrzeby bytowe wnioskodawcy i członków jego rodziny.

Powyższe uzasadnia odmowę uwzględnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

SSO Henryk Haak